

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 11. Errores Armenorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. volebat tantum esse Collega & defensor
A.C. 1341. parvuli Imperatoris Joannis.

Patriarcha re comperta efferbuit in
Nic. c. 12. Cantacuzenum, aperte dicens hanc per
n. 4. actionem patere diu velatum ejus animum occupandi clavum Imperii: atque ut suæ pusilli Principis tutelæ authoritatem adjungeret, eum coronare statuit. Nec festum pro more diem expectabat: sed præpropera festinatione illi coronam imposuit 19 Nov. 1341.

c. 13.
Cant. l. 3.
c. 36.

§. XI.

Errores Armenorum.

Rex Armeniæ Leo ethnicorum ex vicinia suum in regnum identidem incursantium violentia fatigatus, duos ad Papam Benedictum Legatos misit:
Rayn. 1341. quorum prior erat Daniel ex Ordine Minorum, Ministri Generalis per Armeniam Vicarius, & ibi natus. Opem poscentibus Papa respondit: Cum dolore audivimus, in majore minoreque Armenia permultos esse, qui erroribus contra fidem teneantur, eosque doceant. Si relatio effet vera: decenter haud possemus Armenis succurrere. Rei enodandæ gratia, & ut nostro muneri fieret satis, instituendam curavimus inquisitionem judiciariam; audit testes plurimi: monstrati
n. 49.
Vading.
eod. n. I.

strati nobis libri Armenis familiarissimi: Sæcul. XIV.
ac hi errores manifesto comperti sunt. A.C. 1341.
Sic Papa scripsit Regi Leoni, misitque
commentarium errorum, de quibus erat
quæstio.

Simul ad Catholicum seu Patriarcham Armenorum similem dabat epistolam, ubi addebat: Convoca, sic oramus, concilium! ibi hos errores damnari cura, & præcipi, ut puritatem fidei talem doceantur Armeni, qualem Romana tradat Ecclesia. Et his erroribus penitus extirpandis utilissimum fore creditur, si concilium vestrum imperaret, ut vestri Præfules & Clerus libros decretorum, decretalium, canonumque Ecclesiæ Romanæ habeant, ut melius noscerent fidem ac disciplinam ejus. Hic videmus clarissime, quanto tunc in pretio fuerint decretum Gratiani ac decales. Papa pergit: Persuasum nobis habemus, si errores hi abeissent, inimicos fidei vobis haud superiores fore. Expediret denique, si Concilium ad nos mitteret viros doctos, ac religionis studio flagrantes, quibuscum possemus colloqui de his materiis: atque si videretur nobis, tales etiam homines ad vos legaremus. Epistolam utramque dabat eodem die i Aug.

1341.

Libellus errores Armenorum conti- Rayn. n. 48.
nens hunc fere in modum sonat: San-
ctus

n.46.47.

Sæcul. XIV. ctus Pater noster Papa Benedictus XII,
A. C. 1341. cum, sicut pridem antea Joannes XXII,
varios in Armenia errores contra fidem
tradi comperisset, accitos ad se complures
Armenos, & quosdam, qui in Armenia
fuerant, Latinos partim sibi, par-
tim Bernardo Cardinali de S. Cyriaco
jurare voluit de veritate testimonii, quod
dicturi essent. Per interpretem quære-
batur ex iis, qui Armeniacam solum
sciebant linguam: quidam libri, quibus
passim utuntur Armeni, ostensi Papæ se-
dulo discutiebantur: & hac ex disquisi-
tione per Notarium Apostolicum scripto
tradita conficitur, Armenos credere ac
docere has propositiones. Sequuntur
centum septendecim. Illas, quæ mihi
majoris esse ponderis videntur, habe!

art. 3. 4. 20.
21. 25. 28.

29.

34. 35. 36.

38. 39.

Armeni accedunt hæresi Eutychetis,
& ajunt in conceptione Christi naturam
humanam conversam esse in divinam:
sed Deum pro voluntate sua fuisse visum
habere corpus humanum, et si non ha-
buerit. Cunctas hujus doctrinæ conse-
cutiones admittunt, in Christo divinam
tantum naturam dari, ac esse mortuam.
Aspernantur Chalcedonense concilium,
quasi primorum fidem seculorum corru-
perit; ideoque ut sanctum honorant
Dioscorum ibi damnatum: Papam vero
S. Leonem, ac Ecclesias Romanam, Græ-
camque condemnant: suam duntaxat
esse

esse veram, in sua sola noxarum veniam Sæcul.XIV.
impetrari perhibent. Idcirco ex aliis A.C.1341.
Ecclesiis advenientes exteris baptismo
iterum aspergunt.

Pervertunt administrationem Sacra-
mentorum. Plerique aquam, non tamen
nulli vinum vel lac ad baptismum adhi-
bent: nec infantem lustrali bene tintillum
lavacro putant, ni simul unctionem Chris-
matis ac Eucharistiam accipiat. Viden-
tur ignorasse tunc Latini, per multa se-
cu'a etiam infantibus continenter collata
esse tria Sacraenta Baptismatis, Con-
firmationis, ac Eucharistiae: atque hinc
fortassis provenit error, per quem etiam-
num negant Armenos ministrare unctio-
nem Chrismatis. Etenim generatim
Scholaftici nostri in antiquitate, aliarum-
que Ecclesiarum consuetudinibus rudes
ac hospites de Sacramentis non differe-
bant nisi ex præsenti more suarum Eccle-
siarum. Forsan etiam Armeni & horum
interpretes non clare loquebantur nostra-
rum Scholarum stylo inassueti. Qua-
propter doctis Theologis relinquoperqui-
rendum, an pleræque istarum objectio-
num fundamentis solidis nitantur.

Duo tamen puncta, de SS. Euchari-
stia sunt memorabilia. Et primum qui-
dem merito vituperantur Armeni, quod
contra morem omnibus Ecclesiis jam in-
de a principio Christianæ fidei commu-
nem

63.

37. 71.

Sæcul. XIV. nem non mittant aquam in calicem. Rationem reddunt istam, quod aqua e late
A. C. 1341. re Christi profluens soli Baptismo vim tribuerit : & hinc inferunt eos, qui vi-
 num aqua misceant in sacrificio , virtu-
 tem baptismatis amisisse. Deinde in
 hac inquisitione Armeni accusantur, quod non credant conversionem panis & vini,
 dicantque Sacramentum altaris non esse verum Christi corpus, sed hujus figuram tantum. Hic error sine dubio singularis quorundam erat , vel consecutio erroris Eutychetis , qui Christum habuisse verum corpus negans id agnoscere in Eucharistia non poterat. Nam aliunde certum est ante seculum decimum quartum, & inde usque ad hanc diem Armenos cum aliis Christianis semper credidisse veram Christi præsentiam.

art. 7.8.9.10. Multa, quæ Papæ libellus continet,
11.12.14.15. puncta non tam sunt errores contra fi-
17.18.19.22. dem, quam ineptæ fabulæ de animarum
23.24.104. reditu in corpora, de judicio extremo, de
105.106.111. inferis, de paradiſo terreno aut cœlesti,
 de statu animarum post obitum, de dæmonibus, aliisque quibusdam materiis.

a. 99.

Ad historiam illius temporis pertinent querimonia sequens : Venerunt in Italiā Episcopi Armeni, qui se per Saracenorū violentiam depulsoſ de suis Ecclesiis Archiepiscopos esse, tametsi Armenia nullum habeat, mentiuntur, ut Religiosis

giosis Mendicantibus episcopatus ven- Sæcul. XIV.
dant. Sic multi magnas exegerunt pe- A.C. 1342.
cunias; & multis diaconatum ac facer-
dotium pro pecunia contulere in curia
Romana. Exagitant tamen Armenos
Romanum in Baptismate ritum, Roma-
nam tenentes fidem.

§. XII.

*Mors Benedicti XII. Clemens VI
Papa.*

Sequente anno 1342 Papam Benedictum
XII vetus in cruribus malum, unde
manantem plus solito humorem sistere
volebant Medici, & quædam symptoma- *Baluz vita*
ta consumpsere die S. Marci 25 Aprilis: *to. I. p. 220.*
postquam federat septem annis, quatuor *336. 797.*
mensibus, sex diebus. Humatus est in *Papeb. co-*
cathedrali templo Avenionensi; ubi se- *nat. p. 53.*
pulchrum ejus etiamnum visitur. Pluri- *Rayn. 1342.*
ma reliquit scripta; quorum pars maxi- *n. 4.*
ma non est subjecta prælo.

Sacra Sedes undecim solum dies va- *Cave. app.*
cabat. Nam 7 Maji electus est Petrus *p. 21.*
Rogerius Cardinalis de S. Nereo, ac sese
dixit Clementem VI. Sub annum 1292 *Bal. p. 243*
nobili ex familia natus in arce Malomon- *280. 289. 835*
tana dioœceseos Lemovicensis patrem ha-
buit Petrum Rogerium Roseriae Domi-
num. Decem annorum puer erat, cum
venit